

רב טוראי אריה (אסי) טויג ז"ל

בן גרייס ויצחק-חכים
נולד בسان

בתאריך ה' בשבט תרצ"ח, 7/1/1938

התגורר בירושלים

התגייס דצמבר 1955

שרת בחיל רגלים

נהל בקרב

בתאריך י"ב בתשרי תשל"ד, 8/10/1973

נקבר בבית העלמין הצבאי הר הזיתים

חלקה: 1 שורה: 7 קבר: 7

הותיר אחريו אישת, שתי בנות, הורים,

שתי אחיות ואח

בן 35 בנפלו

קורות חיים

אריה, בן גרייס ויצחק-חכים, נולד ביום ה' בשבט תרצ"ח (19.1.1938) בשנאי שבسان, ועלה ארזה עם משפחתו בשנת 1951. הוא למד בבית-ספר יסודי אנגלי בשנאי ובבית-ספר יסודי בארץ-הברית, ואחריו-כך המשיך את לימודיו בבית-הספר התיכון "שלוחה" בתל-אביב ובבית-הספר התיכון היהודי-דתי ב' בתל-אביב, בוגרתה הומנית.

בזכות החינוך היהודי שקיבל מפי מורים ורבנים בבית הוריו, החל אריה לקרוא עברית כשאהיה בן שלוש, ובשנתו השישית כבר עלה לתורה כ"ማפטיר". הוריו הגיעו לשנאי מבגדד, דרך הודו, בראשית המאה, וביתם היה בית ועד לחכמים ופתחו לכל נץך. ילדותו של אריה עברה עליו בלמידה אינטנסיבי: השכלה כללית רכש בבית-ספר אנגלי ויהודית למד בבית.

כשהיה בן תשע, עשתה משפחתו שנה בארץ-הברית, ולאחר שהקומווניסטים עלו לשלטונו בסין, נאלצה המשפחה לעبور להונג-קונג, משם עלה אריה והשתקעה בתל-אביב. חוץ ההומור של אריה ולביבתו הקלו עליו את חבלו הקליטה בחברה החדשה. מטבחו היה צנוע וענינו. הוא שמר על מצות היהדות בקדנות, שקד על לימודיו והרחיב את ידיעותיו. ידידים רבים היו לו ועל הקשיים שייצר בנויריו שמר כל ימי חייו.

אריה גויס לצה"ל במחצית דצמבר 1955, וכחבר גרעין "החלוץ" של "הצופים" הדתיים, הוצב לנח"ל. לאחר הטירונות ולאחר שעשה של"ת בהיאחזות כרם שלום, שהיה מריאשונה, ובקיבוצים סעד ולביא, השתלם אריה בקורס מרגמות 81 מ"מ ובקורס צניחה, והוצב בגדר צנחים. בתקופת שירותו הסדיר לחם במבצע "קדש" ואך הקים עם חבריו הייאחזות בפתחת רפיח.

לאחר שסיים את שירותו הצבאי, הוצב לשירות מילואים כרגם מרגמות בינויות בגזרן כחננים. כחיל מילואים השתתף גם במלחמת ששת הימים. בשנת 1959 החל אריה ללמידה מדעי היהדות בכלל, ומקרא בפרט, באוניברסיטה העברית בירושלים ובו בזמן עסק בעבודות שונות. הוא שקד על לימודיו עד שעות הלילה המאוחרות והשכימים בבוקר לחלק עיתונים. כן עסוק בהגהה ואחרי-כך למד בבית-ספר תיכון. לאחר שסיים את לימודי התואר הראשון, המשיך ללמידה לתואר השני ונתקבלה כאיסטטנט בחוג למקרה באוניברסיטה העברית. לאחר שהענק לו התואר השני, החל להורות גם במחלקה למקרה באוניברסיטה בר-אילן וככתב עובדת דוקטורט שנושא: "מתן תורה בסיני". אריה הצטיין בדקאניות המדעית ותבע רבות מעצמו ומתלמידיו. הוא לימד בהתלהבות וشكד במיוחד לפתח אצל את כושר החשיבה העצמית, ואמנם כל תלמידיו הוקירוה ואהובו. بد בבד גברה גם נטייתו לעסוק במחקר והוא הצליח לשלב חקירה ביקורתית של המקרא עם השקפת עולמו הדתי. אריה הרבה להתעניין בנוסחים תפילה ובמנהגי עדות, והתרכז במיוחד במסורת בית אביו. מ-1969 עד 1970 עשה בשנת השתלמאות בשוויץ. בשנת 1971 נשא לאישה את חברתו רות. את עבודת הדוקטור שלו בשלים שבועיים לפני שפרצה מלחמת יום-הכיפורים והיא אושרה לאחר מותו. לאחרונה פורסם מחקר זה בספר בשם "מתן תורה בסיני", בהוצאה מאגנס, ירושלים. כספרצה מלחמת יום-הכיפורים, עשה אריה בשירות מילואים במעטו "AMILGO" שעלה שפט תעלת סואץ.

ביום י"ב בתשרי תשל"ד (30.10.1973), במהלך נסיגת הלוחמים מהמעוז לקנטרה, נפגע אריה ונרגב באחד הבתים הקיצוניים בעיר. גופתו הוחזרה מהשיטה שבידי המצרים רק כעבור ארבעה חודשים, והוא הובא למנוחת-עולםם בבית-העלמין בהר-הזיתים. השאיר אחריו אישתו ושתי בנות. הוריהם, שתי אחיות וחת. לאחר נפלו הוללה לדרגת רב-טוראי. במכבת תנחים למשפחה השכלה כתוב מפקד גדו: "אריה לחם בגבורה רבה, גילה מסירות רבה לחבריו, אומץ-לב ותשיה בקרב ופעל תוך כדי חירוף נפש וסיכון עצמי רב עד לנפילתו. מצאנו בו תוכנות של אדם ולוחם למופת".

משפחתו הקימה קרן על שמו, שמטרתה לעודד את החינוך התורני בקרב בני נוער, בעיקר בני עדות המזרח; כמו כן כתבה ספר תורה לזכרו; האוניברסיטה העברית בירושלים הוציאה לאור ספר בשם "זכורי", לזכר תלמידיה, עובדייה ומורייה, שנפלו במלחמת יום-הכיפורים, ובו דברים על אריה.

טוויג, אריה (אסלן)

אריה, בן גרייס ויצחק-חכים, נולד ביום ה' בשבט תרצ"ח (7.1.1938) בשנחאי שבסין, ועלה ארזה עם משפחתו בשנת 1951. הוא למד בבית-ספר יסודי אנגלי בשנחאי ובבית-ספר יסודי בארץ-הברית, ואחר-כך המשיך את לימודיו בבית-הספר התיכון "שלוחה" בתל-אביב ובבית-הספר התיכון העירוני-דתי ב' בתל-אביב, בוגרתה הומנית. בזאת החינוך היהודי שקיבל מפי מורים ורבנים בכיתת הוריו, החל אריה לקרווא עברית כשהיה בן שלוש, ובשנתו הששית כבר עלה לתורה כ"מפטיר". הוריו הגיעו לשנחאי מגנד, דרך הונג-קונג, בראשית המאה, וביתם היה בית ועד לחכמים ופחוות לכל נצרך. ילדותו של אריה עברה עלייו בלימוד אינטנסיבי: השכלה כללית רכש בבית-ספר אנגלי ויהודית למד בבית. כשהיה בן תשע, עשתה משפחתו שנה בארצות-הברית, ולאחר שהקומותים עלו לשטון בסין, נאלצה המשפחה לעבור להונג-קונג, ממש עלתה ארצה והשתקעה בתל-אביב. חוש ההומר של אריה ולכוביו הקלו עליו את חכלי הקילטה בחברה החדשה. מטבחו היה צנוע וענינו. הוא שמר על מצות היהדות בקדנות, שקד על לימודיו והרחיב את ידיעותיו. ידידים רבים היו לו ועל הקשרים שיצר בנווריו שמר כל ימי חייו.

אריה גויס לצה"ל במחצית דצמבר 1955, וصاحب גרעין "החלוץ" של "הצופים" הדתיים, הוצב לנח"ל. לאחר הטירונות ולאחר שעשה של"ת בהיאחזות כרם שלום, שהיה מראשוני, ובקבוצים סעד ולבי, השתלם אריה בקורס מרגמות 81 מ"מ ובקורס צניחה, והוצב בגדר צנחים. בתקופת שירותו הסדיר לחם במבצע "קדש" ואף הקים עם חבריו היeahזות בפתחת רפיח.

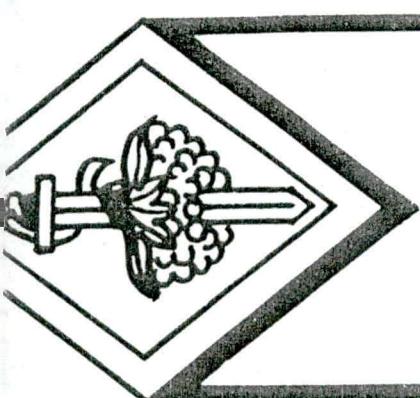
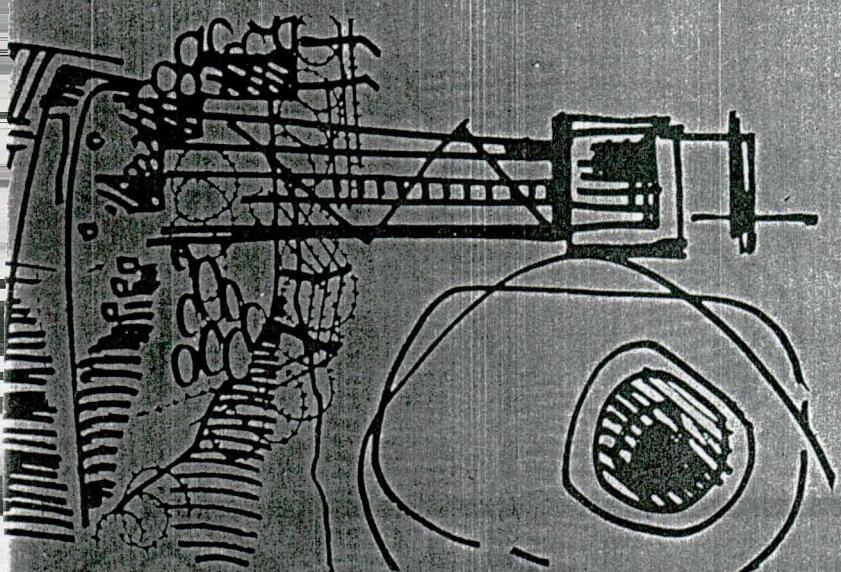
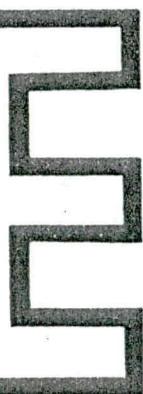
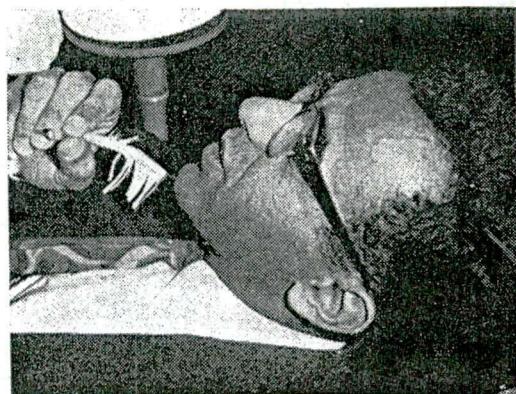
לאחר ששסיהם את שירותו הסדיר, הוצב לשירות מילואים כרגם מרגמות בינויו בגדר צנחים. כחיל מילואים השתחף גם במלחמה שששת הימים. בשנת 1959 החל אריה ללימוד מדעי היהדות בכלל, ומקרא בפרט, באוניברסיטה העברית בירושלים וכן בזמן עסק בעבודות שונות. הוא שקד על לימודיו עד שעוזר הלילה המאורחות והשכימים בבוקר לחلك עיתונים. כן עסוק בהגנה ואחר-כך לימד בבית-ספר תיכון. לאחר ששסיהם את לימודי התואר הראשון, המשיך ללימוד לתואר השני ונמנה כאסיסטנט בחוג למקרה באוניברסיטה העברית. לאחר שהוענק לו התואר השני, החל להורות גם במחלקה למקרה באוניברסיטה בר-אילן וכחיב עבודת דוקטורט שנושא: "מתן תורה בסיני". אריה הצטיין בדקאנותו המדעית וחבע רבות עצמו ומתרמידיו. הוא לימד בחלılıות ושקד במיוחד לפתח אצלם את כושר החשיבה העצמית, ואמנם כל תלמידיו הוקרו והאהבו. بد בצד גבירה גם נתיתו לעסוק במחקר והוא הצליח לשלב חקירה ביקורתית של המקרא עם השקפת עולמו הדתית. אריה הרבה להתעניין בנוסחי תפילה ובמנגגי עדות, והתרכו במיוחד במסורת בית אביו. מ-1969 עד 1970 עשה בשנת השתלים בשוויץ. בשנת 1971 נשא לאישה את חברתו רות. את עבודה הדוקטור שלו השלים שבועיים לפני שפרצה מלחמת יום הכיפורים והוא אושרה לאחר מותו. לאחרונה פורסם מחקר זה בשם "מתן תורה בסיני", בהוצאת מאגנס, ירושלים. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים, עשה אריה בשירות מילואים במעוז "מילנו" שעל שפת תעלת סואץ. ביום י"ב בתשרי תשל"ד (8.10.1973), במהלך נסיגת הלוחמים מהמעוז לנטרה, נפגע אריה ונ נהרג באחד הבתים הקיצוניים בעיר. גופתו הוחזרה מהഷטח שבידי המצרים רק כעבור ארבעה חודשים, והוא הובא למנוחת-עלמים בבית-העלמין בהר-הזיתם. השair אחיו איש ושות בנות. הורים, שתי אחיות ו אח. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-טוראי.

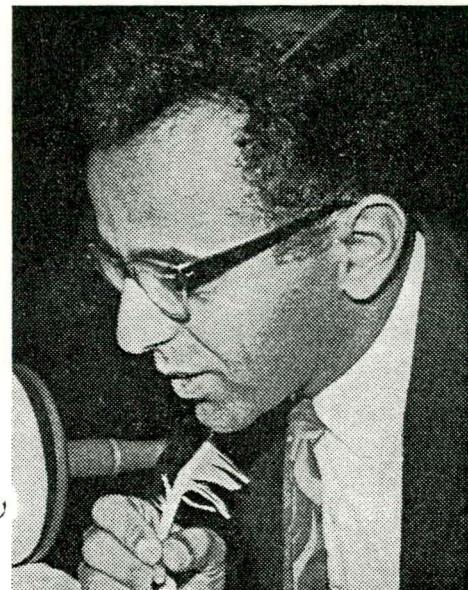
במכח תנחומים למשפה השcola כתוב מפקד גודו: "אריה לחם בגבורה רבה, גילה מסירות רבה לחבריו, אומץ-לב ותשישיה בקרב ופעל תוך כדי חירוף נפש וסיכון עצמי רב עד לנפילתו. מצאנו בו חוכנות של אדם וЛОחם למופת".

משפחתו הקימה קרן על שמו, שמטרחה לעוזד את החינוך התורני בקרב בני נוער, בעיקר מבני עדות המזרח; כמו כן בתחום ספר תורה לזכרו; האוניברסיטה העברית בירושלים הוצאה לאור ספר בשם "נזכור", לזכר חלמיה, עובדיה ומורה, שנפלו במלחמות יום הכיפורים, וכן דברים על אריה.

רב"ט

טוויג ארייה (אסלד) ז"ל
בן יצחק חיים וגרvais
נולד בסין, 1938
עלה לישראל בשנת 1951
נפל בקנטרה
לייד העלית-סואץ
הניפה אשה — רות
רשתי בנות — אילת וגעמי

אריה טווי

אריה נולד בה' שבט תרצ"ח (7.1.1938), בשנងαι שבסין. מוצאח של משפחת טויג מבגדץ. הוריו של אריה, יצחק-חכים וגריס, הגיעו לשנונגאי דרך הווזו, בראשית המאה. ביהם, בית טוחרים אמידים, היה בית ועד לחכמים, ודלתותינו היו פתוחות לכל נרך. ארבעת ילדיהם — פלורה, רבקה, יוסף ואריה — רכשו את השכלתם הכללית בבתי ספר אנגליים, ועל חינוכם היהודי שקדזו מורים ורבנים שהסתופפו בביהם. כך החל אריה לקרוא עברית בניל שלוש, וכבר בהיותו בן ש' זכה לעלות לتورה כ"מפטר". נעוריו עמדו בסימן של שמרת מצוות, לימודים מאומצים וחיה משפחית תוססית.

בהתבגרות של אריה כבן תשע עשתה המשפחה שנה אחת בארץ הברית. המהפכה הקומוניסטית בסין אילצה את בני המשפחה לעبور להונג קונג, ומשם עלו ארץה בשנת תש"א והתיישבו בתל אביב. אריה למד שנה בגימנסיה "שלוחה", ולאחר מכן בבית הספר התיכון העירוני הדתי שברחוב צייטלין. ההומוור שלו ולבביותו הקלו עליו את חבלו הקליטה בחברה הזרה. בתקופה זו עוצבה אישיותו, ונתרבר לו מעמדה המרכזי של עובdot ה' בחינוך. לאורה של חיונות יסוד זו בחר לו אריה את ידידיו, שהיו בעלי רקע מגוון וגורו בחלקם במקומות מרוחקים. הקשיים האמיצים — הנפשיים, הרוחניים והרפואיים — שנוצרו בעודו נער, טופחו ונשמרו כל ימי חייו.